

ISSN 1234-1835

INFORMACJE

Zarządu Głównego PTTK

NR 5

WARSZAWA, WRZESIEŃ 1997

Do użytku wewnętrznego.

•XIV Walny Zjazd Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego•

Polskie Towarzystwo
Turystyczno-Krajoznawcze
Zarząd Główny

1873 - PTT
1906 - PTK
1950 - PTTK

Warszawa, 27.08.1997 r.

Jego Świątobliwość
Ojciec Święty Jan Paweł II
Watykan

Umiłowany Ojciec Święty!

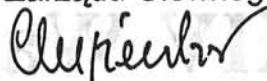
Mając ciągle w niezatartej pamięci Twoją, Ojciec Święty, obecność wśród nas w Polskim Towarzystwie Turystyczno - Krajoznawczym, w chwili zamknięcia kolejnego etapu działania i przygotowując się do podjęcia nowych zadań, które wytyczy XIV Walny Zjazd PTTK, przesyłamy gorące pozdrowienia z Ojczyzny z prośbą o modlitwę i błogosławieństwo. Nieustannie bowiem towarzyszy nam świadomość doniosłości czasu, w którym przyszło żyć, służąc przeobrażającej się Polsce.

Połączeni miłością do kraju, w szkole autentycznych przyjaźni, które rodzą się we wspólnym wędrowaniu po ścieżkach ziemi i ścieżkach myśli, pragniemy budować nową jakość życia dla nas i tych co po nas przyjdą. Budować tak, aby wolność - drogocenny dar i najpiękniejsze lecz najtrudniejsze zadanie - została utrwalona. Budować tak, aby rzeczy drugorzędne, małe ambicje czy lęki nie zmarnowały ogromnego dziedzictwa, którego jesteśmy spadkobiercami, my obywatele wolnego kraju, my członkowie Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Z wyrazami głębokiego szacunku -

Prezes Zarządu Głównego PTTK

Adam Chyżewski

00-075 Warszawa ul. Senatorska 11
tel. centrali 26-22-51; telex 812 444; fax 26-25-05

PTTK

Przybyłych do Lublina na XIV Walny Zjazd PTTK powitał w serdecznych słowach Prezydent miasta Lublina .

W trakcie obrad pani Minister Barbara Labuda odczytała list od Pana Prezydenta RP pana Aleksandra Kwaśniewskiego, który przekazał w nim serdeczne pozdrowienia do Zjazdu, wysoko ocenił dorobek PTTK i zaprosił delegację PTTK do siebie na 19.09.1997 r. Zjazd gorącymi brawami przyjął list i zaproszenie Pana Prezydenta. Przewodniczący Zjazdu prof. dr hab. Janusz Zdebski odczytał też list od Premiera Włodzimierza Cimoszewicza, który m.in. stwierdził, że „ważnym zadaniem będzie utrzymanie sfery oddziaływania niekomercyjnego w turystyce” i „ufa, że Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze będzie w dalszym ciągu aktywnie współuczestniczyć w tym procesie dla dobra własnego i naszego wspólnego.” Odczytano też listy i telegramy w tym od Marszałka Senatu RP pana Adama Struzika.

Minister Barbara Labuda w towarzystwie Ministra Stefana Paszczyka wręczyła odznaczenia państwowe zasłużonym działaczom Towarzystwa.
Złote Krzyże Zasługi otrzymali Kol. Kol. : Barbara Zofia Kalinowska , Jan Kantyka, Zygmunt Kwiatkowski, Władysław Mianowski, Aleksandra Nowaczyk, Mirosław Ratajski, Stefan Sliwa, Andrzej Wasilewski. Srebrne Krzyże Zasługi otrzymali Kol. Kol.: Wiesław Cichy, Piotr Dąbrowski, Wiesław Kędzierawski. Brązowe Krzyże Zasługi otrzymali Kol. Kol. : Jerzy Kapłon, Barbara Kubiak, Andrzej Mikuś.

Prezes UKFiT Pan Stefan Paszczyk wręczył w towarzystwie Wiceprezesa Urzędu Pana Jana Błońskiego odznaki Działacza Kultury Fizycznej.

Złote odznaki otrzymali kol. kol.: Konrad Bielecki, Adam Chyżewski, Stanisław Janowicz, Halina Mankiewicz, Andrzej Strycharczyk, Janusz Zdebski. Srebrne odznaki otrzymali kol. kol.: Wojciech Biedrzycki, Zbigniew Boroński, Edward Kudelski, Stanisław Radomski, Edmund Sroka, Adam Nowicki.

Minister Edukacji Narodowej wyróżnił medalem Edukacji Narodowej kol. kol. Adama Chyżewskiego Prezesa ZG PTTK, Mariana Dzimirę delegata z Oddziału w Przemyślu, Zenona Florczyka delegata z Oddziału w Kaliszu, Mariana Kurzynę delegata Oddziału w Biłgoraju, a Odznakę „Za Zasługi dla Oświaty” otrzymali: Andrzej Krochmal, Edward Kudelski, Wojciech Redzej, Tadeusz Stefański, Halina Drabik Ziegler, Anna Becker Kulińska, Mirosław Ratajski, Maria Maranda, Lech Tota, Janusz Zdebski. Odznaczenia wręczył przedstawiciel Ministra Edukacji Narodowej Dyrektor Krzysztof Sikora.

W imieniu władz naczelnych PTTK w uznaniu za pomoc dla PTTK Prezes ZG PTTK dr Adam Chyżewski wręczył medale PTTK „Za Pomoc i Współpracę” wojewodzie lubelskiemu panu Edwardowi Hunkowi i prezydentowi Lublina panu Pawłowi Bryłowskiemu.

Podniosłym momentem w czasie Zjazdu było wręczenie aktów nadania i odznak Członka Honorowego PTTK. Wręczenia dokonali wspólnie prezesi ZG, GKR i GSK, kol. kol. Adam Chyżewski, Stanisław Dygasiewicz i Anna Kirchner. Pełny wykaz Członków Honorowych podajemy oddzielnie.

W czasie Zjazdu wręczono też Złote i Srebrne Honorowe Odznaki PTTK.

Złote Odznaki otrzymali Kol. i Kol. : Zbigniew Bochenek z Oddziału w Bielsku - Białej, Zygmunt Cebula z Oddziału w Rzeszowie, Zygmunt Gorczyca z Oddziału w Bielsku-Białej, Stanisław Janowicz Komisja Współpracy z WP , Jerzy Kapłon z Oddziału Krakowskiego, Tadeusz Karpowicz z Oddziału we Fromborku, Wojciech Koprowski z Oddziału "Praskiego" w Warszawie, Mieczysław Kseniak z Oddziału Miejskiego w Lublinie, Tomasz Nadolski z Oddziału w Kazimierzu Dolnym, Zygmunt Nastalski z Oddziału Miejskiego w Lublinie, Bogusław Ślusarski z Oddziału w Przedborzu, a Srebrne Odznaki otrzymali kol. kol. : Roman Bargieł z Oddziału Miejskiego w Katowicach, Zenon Florczyk z Oddziału w Kaliszu, Tadeusz Jurek z Oddziału w Brzegu, Grzegorz Maślanko z Oddziału Międzyuczelnianego w Poznaniu, Mirosław Michaluk z Oddziału Wojskowego w Dęblinie, Maria Osiecka z Oddziału w Milanówku, Radosław Truś z Oddziału w Kedzierzynie Kozłu, Witold Waszuk z Oddziału Akademickiego, Dariusz Zajac z Oddziału Akademickiego.

Szczególnym momentem Zjazdu było uroczyste wręczenie Odznak „Orlego Lotu” wybranym przedstawicielom młodzieżowej zmiany w PTTK. Odznakę tą otrzymują liderzy młodzieżowej turystyki do 21 roku życia.

Odznakę tą otrzymali : Andrzej Baran z Radzyna Podlaskiego / zwycięzca w 1996 i 1997 r finału Ogólnopolskiego Młodzieżowego Turneu Turystyczno-Krajoznawczego - OMTTK /, Marcin Hetman z Jastkowa / Młodzieżowy organizator Turystyki, trzykrotny laureat OMTTK /, Anna Jarosz z Przeworska / dwukrotna laureatka Konkursu „Poznajemy Ojcowiznę”(1996 i 1997) oraz Konkursu Krasomówczego w Golubiu Dobrzyniu (1995 i 1996), 2 i 3 miejsce na ogólnopolskich zlotach PTSM w Krakowie (1995 i 1996) /, Iwona Józwik z Lublina / Organizator Turystyki i Przewodnik Turystyki Pieszej, członek Komisji Turystyki Pieszej, O/Miejskiego w Lublinie, wielokrotny kierownik tras na rajdach i obozach szkoleniowo-wędrownych /, Anna Kałwa z Kraśnika /Laureatka I miejsca w Konkursie „Poznajemy Ojcowiznę” w 1995 r. , Organizator Turystyki, współopiekun Koła przy SP nr 6 w Kraśniku i drużyn - laureatów etapów wojewódzkich OMTTK w Lublinie, w 1995 r finalistów /, Wiesław Krupski z Radzyna Podlaskiego / zwycięzca w 1996 i 1997 r finału OMTTK /, Łukasz Krzych z Będzina / Organizator Turystyki, uczestnik finału OMTTK, współorganizator imprez dla dzieci i młodzieży w Będzinie /, Dominika Nieradzka ze Szczecina / Organizatorka rajdów, znakarz szlaków turystycznych na terenie województwa szczecińskiego /, Mariusz Piekarski z Radzyna Podlaskiego / Zwycięzca w 1996 i 1997 r finału OMTTK /, Krzysztof Toruń z

Lublina / Organizator Turystyki, Przewodnik Turystyki Pieszej, wielokrotny kierownik tras rajdów i obozów szkoleniowo-wędrownych organizowanych przez Oddział Miejski w Lublinie /, Paweł Saletnik z Przeworska /pięciokrotny finalista OMTTK, dwukrotny (1995 i 1997) finalista Konkursu „Poznajemy Ojcowiznę”, 2 i 3 miejsce na zlotach PTSM w Krakowie (1996 i 1996) /, Magdalena Wadowska z Lublina / Przewodnik Turystyki Pieszej, kierownik tras na rajdach organizowanych przez Komisję Turystyki Pieszej O/Miejskiego PTTK w Lublinie /, Paweł Zdziach z Biłgoraja / Przewodnik Turystyki Pieszej, pięciokrotny uczestnik finału centralnego OMTTK /, Paweł Zwolak z Biłgoraja / Przewodnik Turystyki Pieszej, czterokrotny uczestnik finału centralnego OMTTK/.

W imieniu Rządu wystąpił Prezes UKFiT dr Stefan Paszczyk, który przekazał serdeczne podziękowanie za dotychczasowe dokonania Towarzystwa. W gorąco przyjętym przemówieniu stwierdził, iż Rządowi „zależy na społecznej turystyce prowadzonej przez PTTK, PTSM, PFCC” i, że „budując turystykę jako gałąź gospodarki nie chcemy stracić niczego z tego, co wnosi ruch społeczny. Więcej, pragniemy, aby z niego wyrosłały nowe propozycje dla turystyki jako gospodarki. Zależy nam na tym, aby turystyka zachowała radość i przyjaźń na szlaku. Aby tak było muszą w skali kraju i regionu rozwijać się społeczne ogniwa turystyki. Prawie 125-letnia tradycja PTTK i nowe propozycje oddziałów to atuty, na które liczy Polska.” Minister Paszczyk przekazał też podziękowanie za dotychczasową współpracę ustępującemu Zarządowi z dr Adamem Chyżewskim na czele.

Następnie w odniesieniu do wcześniej dostarczonych sprawozdań władz naczelnych z działalności za okres kadencji swoje referaty przedstawili: Prezes Zarządu Głównego PTTK kol. Adam Chyżewski, Prezes Głównej Komisji Rewizyjnej PTTK kol. Stanisław Dygasiewicz, Prezes Głównego Sądu Koleżeńskiego PTTK kol. Anna Kirchner. Zjazd przyjął sprawozdania władz naczelnych i na wniosek GKR udzielił absolutorium ustępującemu Zarządowi.

W dyskusji plenarnej zabrano głos kilkadziesiąt osób. Oprócz tego wiele osób zabrano głos w obradach 3 zespołów problemowych: programowego, statutowego i ekonomicznego, którym przewodniczyli kol. Edward Kudelski, Zbigniew Kręsek, i Marek Lengiewicz. Byłoby trudno w skrócie i w pełni zcharakteryzować bogatą merytoryczną, czasami bardzo burzliwą dyskusję. Jej wynikiem są przyjęte dokumenty i postanowienia Zjazdu.

Zjazd na podstawie wcześniej opracowanych materiałów w wyniku dyskusji przyjął:

1. Deklarację Programową PTTK
2. Uchwałę XIV Walnego Zjazdu PTTK określającą kierunki działalności na lata 1997 - 2001
3. zmiany w Statucie PTTK.

W swojej deklaracji PTTK podkreśla, iż jest spadkobiercą Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego i jako taki określa swoje cele w popularyzacji i upowszechnianiu zasad uprawiania turystyki, szczególnie kwalifikowanej oraz rozbudzeniu zainteresowań krajoznawczych w społeczeństwie polskim. Jasno stwierdzono, że PTTK jest otwarte dla wszystkich zainteresowanych jego celami niezależnie od wieku, przekonań i światopoglądu. Za szczególnie ważne uznano działalność wśród młodzieży.

W swojej uchwale Zjazd uznał za najistotniejsze w latach 1997-2001 skoncentrowanie działań Towarzystwa wokół integracyjnych i wychowawczych funkcji turystyki i krajoznawstwa. Za szczególnie ważne przyjął kwestię porozumienia i współpracy pomiędzy oddziałami przez tworzenie struktur programowych i regionalnych oraz aktywizowanie środowisk do współpracy z samorządami terytorialnymi, tworząc atrakcyjny program na rzecz wspólnot lokalnych. Zjazd opowiedział się za podjęciem takich działań, które pozwalają twórczo uczestniczyć w procesie pełnego rozwijania osobowości młodego człowieka. Zobowiązał też Zarząd Główny do podjęcia działań mających na celu zorganizowanie w roku 2000 - ym, w roku Jubileuszu 50 - lecia działalności PTTK, V Kongresu Krajoznawstwa Polskiego oraz do zorganizowania w 1998 r obchodów 125 - lecia powstania Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.

Zmiany w Statucie zmierzają do pogodzenia jego rozwiązań z aktualnymi regulacjami prawnymi i współczesnymi potrzebami PTTK.

Zjazd wybrał także nowe władze Towarzystwa: 30-osobowy Zarząd Główny, 15-osobową Główną Komisję Rewizyjną i 22-osobowy Główny Sąd Koleżeński.

Prezesem Zarządu Głównego PTTK został kol. Janusz Zdebski z Krakowa, wiceprezesami kol. kol. Gustaw Konopacki z Warszawy, Edward Kudelski z Katowic, Marek Staffa z

Wrocławia. Prezesem GKR został kol. Stanisław Dygasiewicz z Bydgoszczy, a Prezesem GSK kol. Anna Kirchner z Siedlec.

Zjazdowi towarzyszyły interesujące wystawy: Centralnego Ośrodka Turystyki Górskiej na temat „Od Towarzystwa Tatrzańskiego do PTTK / 1873-1998 /”, Centrum Fotografii Krajoznawczej na temat „Turystyka wodna formą aktywnego wypoczynku”, Oddziału PTTK w Lublinie „Krajoznawstwo i turystyka w Lubelszczyźnie” oraz prac laureatów konkursu „Poznajemy Ojcowiznę,” a także odbywała się prezentacja książek wydawnictwa PTTK „Kraj”, oficyny „Sudety” oraz książek i map których autorami byli uczestnicy Zjazdu połączoną ze sprzedażą.

Zjazd przebiegał sprawnie co było zasługą zespołu organizacyjnego Zjazdu oraz gospodarzy - działaczy oddziału Miejskiego PTTK w Lublinie.

Biurow Organizacyjne Zjazdu

Członkowie Honorowi PTTK /87 osób/

1. Anna Andrusikiewicz	- Olsztyn
2. Jan Baldowski	- Olsztyn
3. Zbigniew Błażejski	- Warszawa
* 4. Janusz Biegajło	- Szczecin
5. Władysław Bieńkowski	- Warszawa
6. Wiktor Bobrowski	- Bielsk Podlaski
* 7. Zygmunt Braclawik	- Katowice
8. Janusz Brandys	- Częstochowa
9. Zdzisław Brzeziński	- Gliwice
10. Witold Budziński	- Szczecin
11. Stefan Calczyński	- Piastów
* 12. Marian Chudy	- Poznań
13. Adam Czarnowski	- Warszawa
14. Janusz Czyszczonik	- Krzeszowice
* 15. Kazimierz Denek	- Poznań
16. Wacław Dobrowolski	- Kraśnik
* 17. Jan Dworczyk	- Warszawa
18. Mieczysław Domagała	- Warszawa
19. Tadeusz Dorawski	- Kraków
20. Jerzy Dotkiewicz	- Radom
21. Stanisław Dygasiewicz	- Bydgoszcz
22. Lechosław Fularski	- Łódź
23. Karol Ganzel	- Wrocław
* 24. Józef Gądor	- Puławy
25. Wanda Grabska	- Krotoszyn
26. Tadeusz Gumiński	- Legnica
* 27. Władysław Gwardys	- Warka
28. Ryszard Harajda	- Zielona Góra
29. Czesław Herman	- Olsztyn
30. Mieczysław Holz	- Jelenia Góra
31. Antoni Hołowiński	- Żywiec
32. Izabella Horodecka	- Warszawa
33. Józefa Hunek	- Lublin
* 34. Marian Jakubik	- Węgrów
35. Jerzy Jarociński	- Legnica
36. Barbara Kaczmarek	- Szczecin
37. Eugenia Kaleniewicz	- Sieradz
* 38. Stanisław Keller	- Oświęcim
* 39. Jerzy Stanisław Klimko	- Suwałki
40. Tadeusz Kowalewski	- Płock

* 41. Zbigniew Kresek	- Kraków
42. Władysław Krygowski	- Kraków
* 43. Zygmunt Kwiatkowski	- Golub Dobrzyń
44. Jadwiga Kuśmierk	- Gdańsk
* 45. Tefil Ligenza vel Ozimek	- Jelenia Góra
* 46. Jan Lorenc	- Pszczyna
47. Józef Malecki	- Tarnów
* 48. Tadeusz Martusewicz	- Warszawa
* 49. Mieczysław Michalski	- Gdańsk
50. Ryszard Mielnik	- Katowice
51. Mieczysław Moroniewicz	- Krosno
52. Lucjan Motyka	- Warszawa
53. Jerzy Nowak	- Katowice
54. Władysław Ogrodziński	- Olsztyn
55. Papież - Jan Paweł II	- Watykan
56. Jerzy Pawlik	- Katowice
57. Eryk Porąbka	- Gliwice
58. Tadeusz Radda	- Bydgoszcz
* 59. Zbigniew Ratajski	- Tychy
60. Włodzimierz Reczek	- Warszawa
61. Bogusław Rybski	- Kraków
* 62. Zbigniew Siudak	- Bochnia
63. Zygmunt Śladkowski	- Warszawa
64. Eugeniusz Skrzypek	- Warszawa
* 65. Jan Staszal	- Warszawa
66. Stefan Stefański	- Sanok
67. Władysław Stendera	- Piwniczna
* 68. Tadeusz Szczerba	- Gliwice
69. Stanisław Szymański	- Warszawa
70. Eugeniusz Szyr	- Warszawa
* 71. Wanda Tomaszewska	- Wrocław
72. Sylwester Tomaszewski	- Warszawa
* 73. Henryk Tomkiewicz	- Warszawa
74. Elfryda Trybowska	- Rabka
* 75. Janina Barbara Twaróg	- Kraków
76. Zbigniew Twaróg	- Kraków
* 77. Janusz Umiński	- Bydgoszcz
78. Franciszek Wachowiak	- Szamotuły
79. Marian Wajgiel	- Będzob Wojkowice
* 80. Henryk Walkowski	- Łódź
81. Stanisław Wasilewski	- Toruń
* 82. Władysław Wojewódzki	- Gdańsk
* 83. Zbigniew Wyźga	- Kraków
84. Jerzy Załęski	- Wrocław
* 85. Ignacy Zatwarnicki	- Sanok
86. Tadeusz Zerych	- Opole
* 87. Janusz Żmudziński	- Warszawa

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 4 września 1997 roku

Panowie
Adam Chyżewski
Prezes Zarządu Głównego PTTK
Wojciech Redzej
Sekretarz Generalny Zarządu Głównego PTTK

Szanowni Panowie,

Pozwalam sobie tą drogą przekazać na Panów ręce serdecznie pozdrowienia dla przedstawicieli ponad stutysięcznej rzeszy członków PTTK - uczestników XIV Zjazdu Krajowego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Jestem przekonany, że uczestniczycie Państwo w tym Zjeździe świadomi mocnej pozycji, jaką Towarzystwo zajmuje na turystycznym rynku i w poczuciu satysfakcji z tego, co już udało się Wam dokonać. Wasza organizacja, wśród której mam wielu przyjaciół i znajomych, znakomicie daje sobie bowiem radę w nowych realiach gospodarczych, skutecznie rywalizuje z ofertami coraz liczniejszych biur podróży.

Nic w tym jednak dziwnego. PTTK to solidna firma, mogąca pochwalić się znaczącym dorobkiem. Wysoko cenię to, co Towarzystwo uczyniło w ciągu minionych czterdziestu siedmiu lat dla rozwoju i propagowania czynnego wypoczynku, upowszechnienia różnych form masowej turystyki oraz przygotowania wykwalifikowanych kadr przewodników, których profesjonalizm doceniają także jego konkurenci.

Godnym uznania jest Wasze zaangażowanie w opiekę nad zabytkami oraz w społeczne akcje znane pod hasłami: „Pomoc dla Krakowa” i „Zielone Płuca Polski”. Nie sposób przecenić również tego, co robicie na rzecz muzealnictwa i czytelnictwa. Wiem, że wspaniała biblioteka PTTK mieszcząca się na Podwalu w Warszawie jest prawdziwą skarbnicą cennych woluminów i poszukiwanych księgozbiorów.

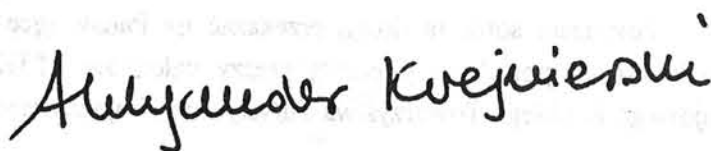
Te imponujące osiągnięcia Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, będącego spadkobiercą Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego świadczą, że ludzie, którzy podjęli się dzieła kontynuacji, potrafili pomnożyć dorobek swoich poprzedników, konsekwentnie realizować idee, które przed stu dwudziestoma

laty przyświecały powstaniu tych wielce zasłużonych dla rozwoju turystyki organizacji.

Obecność PTTK w wielu środowiskach i zakładach pracy przekonuje, iż jest ono wciąż potrzebne i atrakcyjne, że potrafi wyjść na przeciw i sprostać oczekiwaniom zarówno młodego, jak i starszego pokolenia. Znając ambicje i zaangażowanie jego działaczy jestem przekonany, że nie zabraknie im pasji, energii i pomysłów, by te piękne tradycje kultywować, troszczyć się o dalszy pomyślny rozwój ich organizacji.

Tego właśnie oraz wielu nowych sympatyków i przyjaciół życzę Polskiemu Towarzystwu Turystyczno-Krajoznawczemu. Uczestnikom XIV Krajowego Zjazdu PTTK życzę owocnych obrad i ciekawej, twórczej dyskusji.

Zaproszenie na Wasz Zjazd przyjąłem z dużą satysfakcją. Przykro mi, że obowiązki służbowe uniemożliwiają mi spotkanie z Wami. Byłbym jednak rad móc gościć przedstawicieli kierownictwa PTTK w Pałacu Prezydenckim w dniu 19 września 1997 roku.

Aleksander Kwaśniewski

MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Adam Struzik

Warszawa, dnia 5.09.1997 r.

Zarząd Główny
Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego

Szanowni Państwo.

Dziękuję bardzo za zaproszenie na XIV Walny Zjazd Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze, wywodząc swe korzenie z Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, istnieje już prawie 50 lat.

W okresie tych wielu lat działalności Stowarzyszenie Wasze, integrując ruch turystyczny z krajoznawstwem, odgrywa niemałą rolę w organizowaniu różnorodnych form turystyki i rekreacji, jakimi są wycieczki, rajdy, obozy wędrownie, spływy i rejsy.

Wielu ludziom umożliwia aktywny wypoczynek, bliższy kontakt z naturą i poznawanie nowych miejsc, zarówno w kraju, jak i za granicą. Nie bez znaczenia jest fakt, iż usługi PTTK dostosowane są do możliwości finansowych, zarówno lepiej, jak i nieco gorzej sytuowanych obywateli.

Niestety nie mogę wziąć udziału w Zjeździe i organizowanych spotkaniach, ale w uznaniu dotychczasowej działalności Władz Polskiego Związku Turystyczno-Krajoznawczego, za pośrednictwem tego listu, przesyłam życzenia dalszej satysfakcjonującej pracy.

Z poważaniem

Adam Struzik

**PREZES RADY MINISTRÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 5 września 1997 r.

Szanowni Państwo,

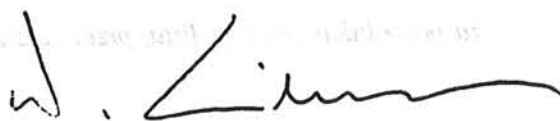
w dniu dzisiejszym ma miejsce otwarcie XIV Walnego Zjazdu Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Niech mi wolno będzie zatem zwrócić się do wszystkich uczestników, tego ważnego dla polskiej turystyki wydarzenia, ze słowami serdecznych pozdrowień i życzeniami owocnych obrad.

Mam pełną świadomość znaczenia i roli jaką Towarzystwo spełnia, już od wielu dziesięcioleci, w zakresie propagowania różnorodnych form aktywnego wypoczynku, szczególnie wśród młodszej części naszego społeczeństwa. Promocja wielorakich możliwości uprawiania turystyki kwalifikowanej, działalność przewodnicka, pomoc organizacyjna i opieka nad szkolnymi kołami turystyki, prowadzenie specjalistycznej bazy turystycznej i opieka nad szlakami turystycznymi - to niebywale szerokie pole działania, na jakim Towarzystwo sprawdza się niezawodnie. Potwierdzeniem tej oceny jest fakt corocznego zlecenia Towarzystwu realizacji zadań państwa w tym zakresie.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej widzi szansę utrzymania rozwoju gospodarczego Polski poprzez zwiększanie wpływów z działalności turystycznej i dążyć będzie do dalszego doskonalenia sfer produkcji i usług jej sprzyjających. Niemniej ważnym zadaniem będzie również utrzymanie społecznej sfery oddziaływania niekomercyjnego w turystyce. Ufam, że Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze będzie w dalszym ciągu aktywnie współuczestniczyć w tym procesie, dla dobra własnego i naszego wspólnego.

Życzę wszystkim członkom Towarzystwa dalszej owocnej działalności i dużo satysfakcji z trudu codziennej pracy.

Z wyrazami szacunku i uznania,

**Władze Naczelne
Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego**

Wystąpienie na Zjeździe

Szanowni Państwo!

Bardzo cieszę się z tego, że mogę wziąć udział w XIV Walnym Zjeździe Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Jesteście Towarzystwem niezwykle zasłużonym dla Polski.

Kontynuując tradycje Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego ofiarujecie Ojczyźnie przepiękne dary. To dzięki Wam tysiące ludzi uczy się wędrowania zdobywając hart ciała i ducha. To dzięki Wam uczy się naszej historii, naszych korzeni i kształci nowy stosunek do ojczystej przyrody. To dzięki Wam ciągle rozwija się infrastruktura turystyki aktywnej w górach, na wodzie, na nizinach. To działacze PTTK, skupieni w ponad 400 oddziałach nadają kształt turystyce regionalnej. Dzięki Wam istnieją szlaki turystyczne, przeprowadzane są nowe imprezy, rodzą się nowe, wartościowe przewodniki i opracowania turystyczne. Za to wszystko pragnę w imieniu Rządu, Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki przekazać serdeczne podziękowania.

Szacunek dla Waszych dokonań zmusza mnie do zwrócenia uwagi na sprawy, które dla Rządu są szczególnie ważne. Po pierwsze, co chcę z mocą podkreślić, zależy nam na społecznej turystyce prowadzonej przez PTTK, PTSM, PFCC. Budując turystykę jako gałąź gospodarki, i to gałąź znaczącą, nie chcemy stracić niczego z tego, co wnosi ruch społeczny.

Więcej, pragniemy, aby z niego wyrastały nowe propozycje dla turystyki jako gospodarki. Zależy też nam na tym, aby turystyka zachowała radość i przyjaźń na szlaku. Aby tak było, muszą w skali kraju i w skali regionów rozwijać się społeczne ogniwa turystyki. Wasza prawie 125-letnia tradycja, nowe propozycje oddziałów to atuty, na które liczy Polska.

Druą sprawą to młodość i młodzież. Młodość spojrzenia na siebie, turystykę i na kraj. Młodzież zaś jako pokolenie, które, w co wierzę, pięknie przeniesie Polskę w przyszłość.

Miałem zaszczyt prezentować sprawy sprawności młodzieży, sportu na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ. Mówiłem o tężyznie dzieci i młodzieży, o naszych sukcesach i troskach. Pozwólcie, że przytoczę tutaj grecką maksymę - w zdrowym ciele zdrowy duch. Zależy Rządowi, zależy nam w Urzędzie na tym, aby polska młodzież była coraz sprawniejsza i coraz mądrzejsza. Prowadzona przez Was turystyka aktywna, ucząca wysiłku w górach, na wodzie, w wędrowce pieszej i kolarskiej, w nurkowaniu i imprezach na orientację, kształtuje ludzi silnych fizycznie, przyjaznych sobie i przyrodzie. To wielki atut. Jeśli jeszcze łączy się to z budowaniem pogłębionej miłości do Polski, to wartość ta wzrasta wielokrotnie. Nie ukrywam, że corocznie 720 tysięcy młodych ludzi uczestniczących w imprezach turystyki aktywnej organizowanej przez PTTK, budzi uznanie. Często są to ci sami, którzy opracowują młodzieżowe przewodniki w ramach konkursu „Poznajemy Ojcowiznę”. Jest jednak jeszcze wiele do zrobienia. Młodzi ludzie kupili w ub. roku 700 tys. rowerów. Jakaż to szansa dla turystyki i dla sportu. Dobrze, że w PTTK tak świetnie rozwijacie turystykę kolarską. W niej i w innych dyscyplinach turystyki są jeszcze rezerwy. Zróbmy razem wszystko, aby rozwój turystyki aktywnej wśród osób młodych postępował jeszcze szybciej. Przyczyni się to do tego, aby do samorządowych rozwiązań regionalnych właśnie ludzie młodzi wnieśli turystykę aktywną, mądrze przemyślaną jako atut swoich małych Ojczyzn.

Trzecia sprawa dotyczy umacniania w Polsce modelu wypoczynku aktywnego, związanego z przygodą i z wysiłkiem. Nie muszę w tym gronie rozwijać myśli o tym, że właśnie taka turystyka najlepiej zbliża do siebie ludzi, sprzyja wzmocnieniu więzi rodzinnych, integruje

z przyrodą i krajobrazem kulturowym. Sądze, że właśnie turystyka aktywna będzie naszym atutem w europejskiej turystyce. Będą przyjeżdżać do nas na bieszczadzkie połoniny, na kajakowe szlaki Krutyni, Brdy, Czarnej Hańczy, Pojezierza Wałeckiego, na żagle na Mazurach i zalewach, na końskie wędrówki po Beskidach, na narciarskie i kolarskie imprezy w Sudetach.

Jednak samo piękno przyrody nie wystarczy. Muszą być ludzie, którzy przyciągną i rodaków, i obcokrajowców. I w tym obszarze spraw liczymy na Was i będziemy wspierać Wasze wysiłki w zagospodarowaniu szlaków turystyki aktywnej, a także w ich promocji na międzynarodowych targach. Mówiąc krótko, liczymy na to, że właśnie w PTTK powstanie taki nowy produkt turystyczny. Z zyskiem dla sprawy i dla PTTK.

Pragnę w tym miejscu zwrócić się do reprezentantów z terenów, które dotknęła powódź. Zapewniam, że zrobimy wszystko aby odbudować infrastrukturę turystyki aktywnej. Mamy świadomość, że dla bazy Sudetów to może być mało. Będziemy więc zgodnie z postulatami PTTK starali się pomóc w odnowieniu tej bardzo starej bazy schronisk pamiętających często ubiegły wiek.

W Waszym Towarzystwie zrodziła się koncepcja „Zielonych Płuc Polski”. Mówił o niej Prezydent RP Aleksander Kwaśniewski uczestniczący w jednym z poprzednich Waszych zjazdów, jeszcze jako Prezes Komitetu ds. Młodzieży i Kultury Fizycznej.

Chcemy, aby ten obszar obejmujący 9 województw stał się obszarem wykorzystanej szansy dla turystyki aktywnej i przyrodniczej. Niedawno na spotkaniu z Premierem Włodzimierzem Cimoszewiczem w Giżycku mówiliśmy o Wielkich Jeziorach Mazurskich, o Suwalszczyźnie, o szlaku Czarnej Hańczy aż do Niemna. Mówiliśmy też o konieczności budowy urządzeń sanitarnych i odpowiadających im urządzeń wodno-ściekowym. Chcemy bowiem, aby obszary te szczyły się nie tylko pięknem, ale i czystością.

Szanowni Zebrani!

Pochodzę z pięknego, piaszczystego Mazowsza, a ściślej mówiąc z Pruszkowa, a więc stamtąd, gdzie przed wiekami istniało potężne zagłębie metalurgiczne. Żelazo wydobywano z ziemi, właściwie z darni. Pozostała w tym regionie tradycja bardzo uważnego wykorzystywania skarbów, które ma nasza ziemia. Pozostała też tradycja mocnego stapania po ziemi i bardzo konkretnej pracy. Dlatego też dużą wagę przywiązuję do rozwiązań systemowych, w których łączą się sprawy prawa, gospodarki i kultury.

Pozwólcie, że zwrócę Waszą uwagę na kwestie gospodarki. Turystyka stała się w Polsce znaczącym zjawiskiem ekonomicznym. W 1996 r. wpływy dewizowe z turystyki przyniosły Polsce 8,4 mld USD, z czego 4,4 mld USD bezpośrednio z samej turystyki. Aż 87 mln osób przekroczyło nasze granice, w tym 19 mln skorzystało przynajmniej z jednego noclegu. W statystyce Światowej Organizacji Turystyki Polska zajmuje 8 miejsce co do przyjeżdżających i 14 w skali wpływów. Nie mniej imponujące w 1996 r. były rezultaty w turystyce krajowej. Na krótszy bądź dłuższy wypoczynek wyjechało z kraju 9,9 mln osób. W bieżącym roku z uwagi na klęskę powodzi rezultaty będą zapewne mniejsze. Jednak statystyka ubiegłego roku pozwala na określenie potencjalnych możliwości rozwoju turystyki w Polsce. Wydatki cudzoziemców stanowią ponad 30% polskiego eksportu towarowego i są podstawowym źródłem wpływów dewizowych. Dopiero następnym miejscem zajmuje przemysł: elektromaszynowy z wpływami 4,4 mld USD, lekki 2,5 mld USD, metalurgiczny ponad 2,4 mld USD i chemiczny 1,7 mld USD.

Takie wymiary zjawiska wymagają uporządkowania wielu spraw. Stąd przyjęta przez parlament ustawa o usługach turystycznych. Wprowadza ona koncesjonowanie komercyjnych usług turystycznych, z tym że istota owej koncesji nie podlega na restrykcji, a na tworzeniu gwarancji jakości i, co ważne, bezpieczeństwa usług. Jej novum w stosunku do obecnej praktyki to zobowiązanie sprzedającego usługi do takich ubezpieczeń, które gwarantować będą klientom spełnienie ich roszczeń z tytułu niewykonania bądź z tytułu złego wykonania świadczeń. Ustawa wprowadza standaryzację obiektów hotelarskich, dzięki której klient z oznaczenia wynikającego ze standaryzacji będzie wiedział jakie minimum świadczeń ono za sobą niesie. Wprowadzono też w ustawie licencję dla przewodników

i pilotów wycieczek. Dobra, profesjonalna usługa przewodnicka i pilocka wymaga właściwego przygotowania kandydatów, sprawdzenia i doskonalenia ich umiejętności teoretycznych i praktycznych oraz kontroli wykonywanych zadań. Zachowaliśmy w zakresie przewodnictwa uprawnienia wypracowane przez ponad 120 lat w Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym i jego poprzednikach.

Liczymy, że PTTK będzie ważnym partnerem we wdrażaniu ustawy. Dzięki skupionym w PTTK przewodnikom co roku wędruje po Polsce prawie 1,2 mln osób. Chcemy dalej korzystać z Waszego doświadczenia. Co dziesiąty ze 100 tys. członków PTTK jest przewodnikiem. Będziemy bardzo uważnie rozpatrywać Wasze wnioski, oceny i sugestie.

Nie ukrywam, że w trakcie dyskusji nad ustawą, a nawet po jej uchwaleniu zgłaszano różne zastrzeżenia i obawy. Jeszcze raz podkreślam, że ustawa dotyczy usług turystycznych i w niczym nie uszczupla praw do samodzielnego, rodzinnego czy koleżeńskiego wędrowania, ani też działalności społecznej stowarzyszeń turystycznych, organizacji młodzieżowych czy turystycznej działalności kościoła.

W gronie ludzi odpowiedzialnych powinno się mówić jasno i bez niedomówień. Z jasnej motywacji zapewnienia bezpieczeństwa wędrującym w górach i wypoczywającym na wodzie powstało specjalne rozporządzenie Rady Ministrów. Chcemy, aby PTTK było naszym sojusznikiem w jego wdrażaniu. Wiele rozwiązań zaproponowanych zostało na podstawie Waszych doświadczeń. Wiemy, że są pewne wątpliwości co do niektórych zapisów. Jesteśmy gotowi do rozmów. Zależy nam na tym, aby było dobrze. Jeśli trzeba coś poprawić bądź uzupełnić to uczynimy to wspólnie. W minionej kadencji spotykaliśmy się nieraz z prezydium ZG PTTK i uważam, że takie partnerskie rozpatrywanie spraw powinno być utrzymane.

Szanowni Państwo!

Z właściwie rozumianego partnerstwa wynika też udział PTTK w wykorzystywaniu środków na zadania zlecone. Realizując je, oddziały PTTK i inne ogniwa Towarzystwa wykonywały dobrą pracę. W skali środków, którymi dysponuje Urząd nie były to wielkości małe. Chcemy, abyście kontynuowali dotychczas realizowane zadania, a już w szczególności te, które dotyczą turystyki aktywnej, krajoznawstwa i działalności wśród młodzieży. Realizowane przez Was zadania wymagają zrozumiałej ciągłości w czasie. Pragniemy ją, dla prowadzonych przez Was spraw, zagwarantować. Oczekujemy, że każda społeczna złotówka będzie coraz lepiej wykorzystywana.

Szczególne miejsce zajmuje tu sprawa młodzieży. W tej sprawie, jak sądzę, jesteśmy zgodni - wychowywać przez turystykę i wychowywać dla turystyki. Będziemy więc dalej rozwijać Młodzieżową Szkołę Turystyki, m.in. po to, aby Wasze „orle loty” szybowwały wysoko.

Szanowni Państwo!

Zawsze jest tak, że za dokonaniem stoją ludzie. Macie za sobą trudny okres pracy. Do ocen predystynowany jest Zjazd.

Był jednak miniony okres czasem dobrej współpracy za którą chciałbym szczególnie gorąco podziękować. Dziękuję ustępującemu Zarządowi na czele z Prezesem dr Adamem Chyżewskim.

Dziękuję prezesom i zarządom oddziałów, począwszy od tych licznych w katowickim aż po mniej liczne na ścianie wschodniej. Dziękuję pracownikom sfery społecznej i gospodarczej Towarzystwa, bo oni w dużej mierze uczestniczyli w realizacji zadań zleconych. Serdecznie pozdrawiam licznych w PTTK laureatów naszego konkursu „Przebiśnieg” za najciekawsze zrealizowane inicjatywy turystyczne.

Życzę wszystkim delegatom i uczestnikom Zjazdu, a za ich pośrednictwem wszystkim w PTTK, radości na turystycznych szlakach, spełnienia marzeń i pragnień, satysfakcji z pracy dla Polski i dla siebie.

NARODOWY FUNDUSZ OCHRONY ŚRODOWISKA I GOSPODARKI WODNEJ

02-673 Warszawa, ul. Konstruktorska 3A
Konto: BOŚ S.A. O/Centrali Warszawa 15401157-215-17009-01

Identyfikator 001381056
NIP 522-00-18-559

Prezes: 49-72-82
Z-ca Prezesa: 49-38-88
Centrala: 49-00-80; 49-00-79
49-22-80; 48-21-11
Fax: 49-72-82

NF/PG/SOP/bw/16955 197

Warszawa, 04.09.1997r.

Pan
dr Adam Chyżewski
Prezes Zarządu Głównego
Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego

00-075 Warszawa
Ul. Senatorska 11

Dotyczy: dofinansowania budowy i modernizacji 32 oczyszczalni ścieków, modernizacji 29 kotłowni węglowych oraz budowy 6 małych elektrowni wodnych dla obiektów turystyki kwalifikowanej PTTK zlokalizowanych na terenach chronionych tj. w Parkach Narodowych i w Parkach Krajobrazowych

W nawiązaniu do pisma Pana Prezesa z dnia 10.07.1997 r. znak SG/2196/97 w sprawie dofinansowania powyżej powołanego przedsięwzięcia, pragniemy Pana poinformować, iż Narodowy Fundusz zamierza rozważyć włączenie do linii kredytowej zadań dotyczących uregulowania gospodarki wodno-ściekowej na terenach cennych pod względem przyrodniczym i atrakcyjnych turystycznie.

Dnia 06.03.1997 r. otrzymaliśmy od Pana Ministra Stanisława Żelichowskiego propozycję dotyczącą finansowania sanitacji obszarów przyrodniczo-cennych. Jednocześnie, w piśmie Pana Ministra zostaliśmy poinformowani o tym, iż konieczność opracowania programu sanitacji terenów przyrodniczo-cennych i atrakcyjnych turystycznie była dyskutowana na posiedzeniu Rady Ministrów oraz ustalana z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Prezesem Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

Określenie zakresu i form pomocy finansowej ze środków Narodowego Funduszy możliwe będzie po przedłożeniu nam stosownego programu działań opracowanego przez zainteresowane jednostki (głównie PTTK, parki narodowe i krajobrazowe).

W związku z powyższym oczekujemy na przedstawienie przedmiotowego programu działań. Ze względu na olbrzymi zasięg działania i zainteresowana PTTK, Towarzystwo mogłoby rozważyć przyjęcie roli koordynatora programu.

Jednocześnie pragniemy zaproponować możliwość ewentualnego włączenia się ekspertów Narodowego Funduszu w tworzenie programu sanitacji obszarów przyrodniczo-cennych i atrakcyjnych turystycznie.

Z poważaniem

Zastępca Prezesa Zarządu
dr hab. Wojciech Bieńkowski

EURO<26

Europejska
Karta Młodzieżowa
European Youth Card

Gdańsk, 1997.09.02

Delegaci na XIV Zjazd PTTK

Szanowni Państwo,

Z prawdziwą przyjemnością pragnę przedstawić Państwu projekt Europejskiej Karty Młodzieżowej EURO<26. Karta jest niekomercyjnym projektem, objętym patronatem Rady Europy i Parlamentu Europejskiego, którego głównym zadaniem jest ułatwienie młodym ludziom z całej Europy podróżowania, zwiedzania, poznawania kultury i nawiązywania kontaktów z rówieśnikami w innych krajach.

Dzięki systemowi EURO<26 ponad 5 mln młodych Europejczyków uzyskuje co roku dostęp do blisko 300 tys. zniżek w 27 krajach. Miło nam poinformować, że w Polsce z Karty skorzystało już ponad 60 tys. osób a ilość placówek udzielających zniżek przekracza 3 tys. Dzięki współpracy z tak renomowanymi instytucjami jak Wielkopolski Bank Kredytowy i Pierwsze Polsko-Amerykańskie Towarzystwo Ubezpieczeniowe Amplico S.A. posiadacze Karty uzyskali dostęp do usług bankowych i są objęci korzystnym ubezpieczeniem podczas wędrówek po Europie.

Cieszy nas, że młodym turystom podróżującym po Polsce oferujemy możliwość tańszego korzystania z oferty wielu oddziałów i obiektów PTTK. Staramy się promować Państwa ofertę wśród odwiedzających nasz kraj w wydawanym przez nas co roku przewodniku zniżek i Internecie. Będziemy wdzięczni za odwiedzenie naszego stolika gdzie udzielimy wszelkich informacji na temat możliwej współpracy tak w zakresie honorowania jak i sprzedaży Karty.

Życząc owocnych obrad

pozostaję z poważaniem

Prezes Zarządu

Krzysztof Lisek

WYSTĄPIENIE PREZESA ZG PTTK KOLEGI ADAMA CHYŻEWSKIEGO

Drogie Koleżanki, Drodzy Koledzy, Szanowni Goście!

Dzisiaj upłynął 1650 dzień od zakończenia XIII Walnego Zjazdu w Poznaniu, od ukonstytuowania się Zarządu Głównego na okres kończącej się właśnie kadencji. Sprawozdanie z czteroletniej działalności, dostarczone wszystkim obecnym, zawiera dość szczegółowy opis wszystkich naszych zamierzeń i działań a obszerna część tabelaryczna pozwala na zorientowanie się w stanie Towarzystwa, oglądanego od strony liczb. Nie jest moim zamiarem komentowanie wszystkich faktów podanych w sprawozdaniu. Pragnę natomiast podzielić się uwagami dotyczącymi tych jedynie spraw, które dla Zarządu Głównego, jego prezydium oraz komisji były najważniejsze w minionych latach. Kontynuowanie wysiłków z nimi związanych będzie prawdopodobnie istotne i w następnej kadencji. Mam nadzieję, że przedłożone sprawozdanie będzie służyło w czasie dyskusji zjazdowej nie tylko do oceny kadencji minionej, ale również stanie się pomocne przy formułowaniu wytycznych na przyszłość.

Zjazd poznański odbywał się w atmosferze troski o dalszy rozwój Towarzystwa, zarówno w dziedzinie programowej jak i gospodarczej. Wokół tej drugiej grupy zagadnień było wówczas szczególnie dużo obaw i niepewności, ponieważ owoce przygotowanej uprzednio głębokiej reformy strukturalnej były wielką niewiadomą. Okresy tworzenia nowych organizmów gospodarczych albo kończyły się tuż przed lub bezpośrednio po XIII Walnym Zjeździe.

Decydującą dla przyszłości Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego zawsze była, również w ostatniej kadencji, jego aktywność programowa. Po roku 1989 powstało szereg stowarzyszeń o zbliżonych do PTTK założeniach ideowych oraz pojawiły się nowe, duże możliwości wykazywania ludzkich inicjatyw w innych dziedzinach. Być może te fakty były jednymi z przyczyn spadania liczebności naszego Towarzystwa. Pocięszającym może być natomiast to, że w ciągu ostatniego roku ubyło nas już tylko 4 tysiące, wobec 32 w ciągu całej kadencji.

Zmieniające się warunki organizacyjne życia społecznego w Polsce stworzyły dodatkowe możliwości dla oddziałów naszego Towarzystwa wszędzie tam, gdzie nowe struktury samorządowe zostały w umiejętny sposób zainteresowane możliwościami PTTK. Wiele naszych oddziałów tę szansę dostrzegło i umiało ją wykorzystać. Niestety w tym samym czasie w kilkunastu małych i średnich miejscowościach ogniwa Towarzystwa zniknęły. Najbardziej rzucający się w oczy jest fakt naszej małej liczebności we wschodnich rejonach Polski. Jest to tym bardziej zastanawiające, że w wielu akcjach i konkursach krajoznawczych, szczególnie tych młodzieżowych, laureaci rekrutują się bardzo licznie z tych właśnie terenów. Propagowanie idei Towarzystwa we wschodniej Polsce wydaje się szczególnie ważne, biorąc pod uwagę coraz większe możliwości całościowego postrzegania wspaniałej kultury dawnych kresów Rzeczypospolitej. Ten motyw nie był również bez znaczenia przy decydowaniu o odbyciu obecnego Walnego Zjazdu w Lublinie.

Wydaje się, że w ocenie atrakcyjności Towarzystwa w ostatnich latach coraz bardziej decydowały dyscypliny, które wiążą się z elementem przygody i koniecznością wykazywania się pewnymi umiejętnościami technicznymi. Mam tutaj na myśli turystykę kolarską, motorową, konną, czy dyscypliny wodne. Szczególnie przed żeglarstwem znikają bariery administracyjne w ruchu międzynarodowym a zakończony w pierwszych dniach sierpnia rejs żeglarski na Wiśle jest oznaką liczniejszego powrotu po wielu latach na tę rzekę. Znaczne ożywienie zaobserwowano w turystyce kolarskiej, czemu niewątpliwie sprzyja moda na rowery górskie i otwieranie specjalnych szlaków rowerowych, również

międzynarodowych. PTTK opracowało własny system ich znakowania. Obawy budzi natomiast administracyjne zamknięcie w Polsce przed turystami górskimi możliwości tkwiących w turystyce wysokogórskiej. Przepisy dotyczące poruszania się wyłącznie po szlakach znakowanych obowiązujące w Tatrach nie pozwalają na nabywanie najwyższych umiejętności górskich, jakże przydatnych w coraz liczniejszych trampingach i trekkingach po górach Europy i świata. Trudno w tym miejscu nie wspomnieć dodatkowo o wielce niefortunnych sformułowaniach w Rozporządzeniu Rady Ministrów o zasadach bezpieczeństwa w górach. Może to się w przyszłości okazać dla nas większym zagrożeniem niż trwające w Tatrach spory własnościowe czy kompetencyjne. Pewnym pocieszeniem dla "górali" może być natomiast już rozpoczęte otwieranie dodatkowych przejść na naszej południowej granicy. Uwzględniają one potrzeby turysty a władze państwowe przyjęły za podstawę działań wykaz potrzeb opracowany przez PTTK.

Z kilku tabel wynika z nich, że liczba osób korzystających z naszych wycieczek kilkakrotnie przewyższa liczbę członków Towarzystwa. Analogiczny stan można obserwować w schroniskach, gdzie członkowie PTTK stanowią zaledwie od kilku do kilkunastu procent ogółu nocujących. Wynika z tego między innymi, że nasz program wycieczek i turystyki aktywnej jest w dalszym ciągu dość atrakcyjny, korzystający z naszych usług ludzie nie odczuwają natomiast potrzeby wstępowania do PTTK. Być może dzieje się tak między innymi z tego powodu, że nie wykorzystujemy dostatecznie okazji do propagowania innych korzyści z przynależności na naszych kół czy klubów. Tutaj główne zadanie spoczywa oczywiście na oddziałach, często wiąże się to z ich możliwościami lokalowymi. Dopiero zapewnienie miejsca spotkań towarzyskich, korzystanie z bibliotek, muzeów i pracowni krajoznawczych pozwala na odgrywanie przez Towarzystwo właściwej roli w życiu regionalnym. W ostatniej kadencji można było zaobserwować powszechne zrozumienie tego problemu oraz odnotowano wiele znaczących osiągnięć. Większy niż w latach dawniejszych udział oddziałów terenowych, który zresztą dokonał się jakby wbrew naszym przyzwyczajeniom, może przynieść w przyszłości korzyści ze wspólnych działań członków Towarzystwa o różnym doświadczeniu związanym z wiekiem. Symbolicznym może być fakt, że w tej kadencji reaktywowano zarówno działania Kręgu Seniora Członków Honorowych, jak i utworzono młodzieżową odznakę Orlego Lotu.

Przynależność do Towarzystwa daje też szereg korzyści przekraczających dziedzinę ściśle turystyczną czy krajoznawczą. Pozwala ona na nabywanie pewnych przyzwyczajęń i umiejętności związanych z odnajdywaniem się w dziedzinach społecznych, samorządowych czy gospodarczych. Potrzeba tworzenia społeczności lokalnych przez ludzi posiadających takie umiejętności wystąpiła w ostatnich latach bardzo dobitnie a wiele naszych jednostek znakomicie umiało wkroczyć aktywnie do działań samorządowych. Liczne przykłady podawali prezesi oddziałów w czasie sześciu spotkań regionalnych w drugiej połowie kadencji. Możliwości tkwiące w całym Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym dostrzeżono i doceniano, co znalazło wyraz choćby w traktowaniu nas jako wiodącej organizacji turystycznej przez Urząd Kultury Fizycznej i Turystyki, szczególnie w zakresie turystyki aktywnej. Naszą ofertę pełnienia takiej roli w przyszłości, poszerzenia i lepszego wykorzystania tkwiących w niej możliwości, możemy złożyć już dzisiaj. Uczestniczyliśmy twórczo w resortowych imprezach o charakterze promocyjnym, w turystycznych targach krajowych i zagranicznych, również w organizacji I Kongresu Turystyki Polskiej. Dyskusja nad formalnym kształtem struktur przewodnickich w Polsce odbywała się zawsze z naszym udziałem (co prawda dość chaotycznym) i była poparta rozpoczętą w Towarzystwie pracą, zmierzającą do zwiększenia roli tych działaczy.

Wielokrotnie zwracano uwagę na jedną, bardzo prozaiczną barierę, utrudniającą wstępowanie do PTTK - na konieczność opłacania składki członkowskiej. Zarząd Główny starał się nie tylko utrzymać ją na niskim poziomie, ale również utworzyć możliwość większej niż dotychczas rekompensaty finansowej dla członków. Działania te przybrały formę karty rabatowej PTTK. Pozwoliło to jednocześnie zmienić status zniżek noclegowych w naszych schroniskach - z organizacyjnych na handlowe. Tylko te ostatnie nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów podatkowych, a więc ich otrzymywanie nie musi być

wykazywane w rocznych zeznaniach podatkowych. Korzyści podatkowe odnoszą również gestorzy naszej bazy. Utworzenie karty rabatowej przyniosło uzyskiwanie rabatów również poza Towarzystwem, zarówno już wynegocjowanych centralnie, jak i będących wynikiem odpowiednich umów lokalnych. Niektóre oddziały tę ostatnią możliwość zaczęły wykorzystywać. Za wcześniej jest na wyciągnięcie wniosków o wpływie możliwości rabatowych oraz propagandowych, jakie stwarza coroczny informator, na liczebność Towarzystwa.

Poważną próbę stworzenia możliwości pomocy finansowej oddziałom oraz polepszenia ich wzajemnej współpracy jest idea przedstawiona w strategii finansowo-gospodarczej. Zakłada ona mianowicie utworzenie funduszu pożyczkowo-gwarancyjnego. Intensywne prace dla zgromadzenia wolnych środków w wysokości 3 ÷ 5 mln złotych były prowadzone w drugiej połowie kadencji i powinny być kontynuowane. Fundusz taki pozwoliłby rozwinąć na szeroką skalę działalność oddziałów oraz na ich współpracę, zarówno między sobą jak i Towarzystwem jako całością. Mogłoby to stać się zaczynem do powstawania silniejszych powiązań regionalnych nowego rodzaju. Pojawił się szereg problemów, głównie związanych z rozwiązywaniem spraw własnościowych, a co dalej idzie również choćby inwestycyjnych. Wobec nierzadko bardzo zagmatwanego splotu spraw formalnych, tradycji lokalnych oraz odmiennych niegdyś struktur własności w PTT i PTK, zrozumiałą jest wolny tryb dochodzenia do porozumienia w prostych nawet sprawach. Negatywne skutki ich przeciągania mogą być znaczne. Przykładami najbardziej znanymi w tej kadencji były np. budowa schroniska pod Pilem, gdzie dopiero umowa sprzed kilku miesięcy pozwoliła na sensowne zaplanowanie kontynuowania inwestycji oraz również niedawno zawarte porozumienie dwu oddziałów i Zarządu Głównego, w sprawie rekonstrukcji bazy na szlaku Czarnej Hańczy. Tam, gdzie przeszkody własnościowe nie wystąpiły, można pokazać wzorowo szybką inwestycję przebudowy schroniska na Jaworzynie Krynickiej. Problem tutaj zarysowany może w krótkim czasie nabrać jeszcze większego znaczenia w związku z olbrzymią akcją przygotowania nowych planów zagospodarowania przestrzennego kraju i deklarowaną zawsze gotowością aktywnego udziału PTTK w ich tworzeniu.

Koordinacją takich i podobnych spraw zajmował się obok Zarządu Głównego, Zarząd Majątkiem PTTK. Jednostkę tą powołano w listopadzie 1993 roku, kierując się między innymi zaleceniem Uchwały XIII Walnego Zjazdu. Istotnym powodem, dla którego stosunkowo krótko rozważano celowość jego powołania, była konieczność formalnego rozgraniczenia spraw ściśle statutowych od gospodarczych na szczeblu centralnym Towarzystwa. Również bardzo ważna była paląca konieczność szybkiego załatwiania wielu spraw finansowych, dla utrzymania konkurencyjności naszej gospodarki na rynku. Ten ostatni warunek i niemożliwość jego spełnienia wyłącznie przez społeczne władze Towarzystwa był zresztą głównym powodem poznańskiej sugestii powołania Zarządu Majątkiem. Dla zwiększenia natomiast możliwości społecznego wglądu kontrolnego w naszą gospodarkę, przede wszystkim przez Główną Komisję Rewizyjną, zmieniono częściowo regulaminy spółek. Usunięto z nich mianowicie zapisy o wyłączeniu indywidualnej kontroli przez wspólników. Nadzór dokonywany jest tam również przez rady nadzorcze, do których delegowani są przedstawiciele Zarządu Głównego PTTK, a oprócz tego przez odpowiednie służby Zarządu Majątkiem. Obszerny opis działań Zarządu Majątkiem znajduje się w Sprawozdaniu a liczby w odpowiednich tabelach. Uzupełnić go pragnę jedną uwagą ogólną. Okazało się mianowicie, że pewne elementy związane z szybkim reagowaniem na potrzeby gospodarki PTTK nie zawsze były akceptowane przez działaczy. Nie chodziło tutaj prawie nigdy o kwestionowanie meritum decyzji Zarządu Majątkiem, a jedynie podkreślano konieczność przedstawiania ich do akceptacji na posiedzeniach prezydium ZG. Dla sprostania takim oczekiwaniom celowym wydaje się utworzenie statutowej możliwości przekazywania niektórych uprawnień prezydium ZG wyłonionemu zeń mniejszemu zespołowi ekonomicznemu. Takie rozwiązanie miałoby również inną zaletę - pozwoliłoby poświęcać więcej czasu "prezydialnego" sprawom programowym. Możliwość znaczącego zwiększenia częstości posiedzeń całego prezydium

są bardzo niewielkie.

Do głównych osiągnięć finansowych i gospodarczych kadencji należy zaliczyć przede wszystkim:

- wzrost majątku Towarzystwa, w tym prawie dwukrotny majątku finansowego
- wzrost środków pieniężnych na kontach bankowych o około 80% i związana z tym poprawa wskaźnika płynności 0,95 na początku do 2,76 w końcu kadencji oraz posiadanie realnie dostępnych w każdej chwili środków pieniężnych
- podwojenie wartości wydatków programowych w budżecie Zarządu Głównego i reaktywowanie Funduszu Promocji Programowej
- spłacenie ponad połowy zobowiązań i pożyczek, w tym samych zobowiązań prawie 75%
- zawarcie wieloletnich umów regulujących rytm spłacania pozostałych pożyczek
- konsekwentne utrzymanie bardzo rygorystycznej kontroli wydatków

W negocjowaniu i załatwianiu tych spraw Zarząd Majątkiem wykazał wielką inicjatywę oraz skuteczność.

Działalność inwestycyjna i remontowa oraz struktura jej finansowania przedstawiona jest w kilku tabelach. Rzuca się w oczy przeważający udział nakładów przeznaczonych na modernizację urządzeń sanitarnych i innych, związanych z gospodarką wodno-ściekową. Jest to wynikiem decyzji Zarządu Głównego i zarządów spółek, u podstaw której było przekonanie, że przy realnych możliwościach finansowych należy uwzględnić światowe tendencje panujące wśród właścicieli schronisk. Powszechnie uważa się, że turysta chętnie przenocuje we względnie prostych warunkach, ale musi mieć zapewniony przyzwoity poziom sanitarny. Doprowadziło to do tego, że możliwe stało się wprowadzenie do regulaminu schroniska obowiązku zapewnienia ciepłej wody w łazienkach. Można również zauważyć, że w roku 1996 własne nakłady inwestycyjne i remontowe Towarzystwa czterokrotnie przewyższyły wartość dotacji celowych otrzymanych poprzez UKF i T, podczas gdy na początku kadencji proporcje były odwrotne. Stało się to możliwe między innymi dzięki stosowaniu zasady niewykorzystywania dochodów spółek "obiektowych" dla finansowania bieżących wydatków budżetu Zarządu Głównego. Dobrze byłoby, aby XIV Walny Zjazd wypowiedział się co do celowości stosowania takiej praktyki również w przyszłości. Chodzi tu o duże sumy, przykładowo w 1996 r. własne nakłady inwestycyjne i remontowe wyniosły blisko 2 mln zł, podczas gdy wszystkie dywidendy ze "spółek produkcyjnych" były czterokrotnie niższe. Ten fakt powinien być przedmiotem specjalnej uwagi Zjazdu i odpowiednich zaleceń dla Zarządu Głównego. Nie można wykluczyć, że przyczyna takiej sytuacji leży w znacznej mierze w samej naturze gospodarczej działalności stowarzyszeń, w jej dość dużej bezwładności. Należy tutaj dodatkowo wspomnieć o niespełnieniu się oczekiwań dotyczących spółek, które miały być wiodącym źródłem dochodów Towarzystwa jak Javor-Home czy Stocznia Jachtowa w Augustowie. W ostatnich tygodniach przeprowadzono likwidację

Zamojskich Wielobranżowych Zakładów. Konieczność tej operacji była oczywista od początku kadencji a zwłoka w jej rozpoczęciu wynikała jedynie z koniecznej ostrożności. Mogło się bowiem okazać, że Towarzystwo musi zapłacić szybko kwotę około 700 000 zł. Na takie ryzyko mogliśmy sobie pozwolić dopiero w końcu 1996 r. Szczęśliwemu zbiegowi okoliczności umiejętnie wykorzystanych należy zawdzięczać, że likwidację zakończy się w zasadzie bez strat.

Pragnę poinformować, że budżet Zarządu Głównego na rok 1997 jest pierwszym od dłuższego czasu, w którym bieżące dochody wystarczają na pokrycie bieżących wydatków. Powinno to być zjawiskiem trwałym, odebrany jako sukces rozpoczętej przed laty głębokiej modernizacji naszej gospodarki. Pozostaje też mieć nadzieję, że w bliskiej przyszłości odczuje to bardzo znacząco sfera programowa Towarzystwa i nasze oddziały.

Uważam, że XIV Walny Zjazd powinien udzielić Władzom Naczelnym następnej kadencji choćby ogólnych, kierunkowych sugestii w dwu sprawach. Wspomniana już idea utworzenia funduszu pożyczkowo-gwarancyjnego nie da się urzeczywistnić bez sprzedaży części naszego majątku. Niebezpieczeństwo bankructwa PTTK, które nakazało Zarządowi Głównemu uprzedniej kadencji wytypowanie grupy obiektów do sprzedaży, minęło. Zjazd

powinien się wypowiedzieć, czy uważa za celowe kontynuowanie zabiegów dla sprzedania tych obiektów, już nie w celach obronnych, ale dla przekształcenia struktury majątku Towarzystwa. W 1996 r. majątek finansowy stanowił jedynie niecałe 7% co powoduje generowanie wymiernych strat.

Drugie oczekiwanie wiąże się z przewidywaną koniecznością regulowania praw własnościowych naszych obiektów. Analizy dokonane w Zarządzie Majątkiem wykazały, że dla pokrycia spodziewanych kosztów może być w najbliższych latach potrzebna kwota równa w przybliżeniu 10-krotnej wielkości rocznego budżetu Zarządu Głównego. Jej pokrycie będzie możliwe jedynie po uzyskaniu dodatkowych sum, pochodzących np. ze sprzedaży części majątku dla utrzymania pozostałej. Inną możliwością byłoby dopuszczenie do udziału w tym przedsięwzięciu znacznych kapitałów zewnętrznych, w tym również prywatnych i zagranicznych. Dobrze byłoby znać stanowisko w tej sprawie Walnego Zjazdu, a więc przedstawicieli oddziałów z całej Polski.

W ostatnich dwu miesiącach pojawił się problem naprawy szkód, jakie powódź i ulewne deszcze poczyniły w naszych obiektach. Dzisiaj jest jeszcze za wcześnie mówić o dokładnym bilansie, ale wstępne oszacowanie każe się liczyć z sumą 5 do 7 mln zł. W całych górach wszystkie schroniska poniosły straty mniejsze lub większe. Najczęściej są to zalane piwnice czy przyziemia oraz zniszczone znajdujące się w nich urządzenia. Grożą osunięcia się ziemi i fundamentów w schroniskach pod Baranią Górą i na Igliczej. Dodatkowe szkody tego rodzaju mogą się dopiero ujawnić na wiosnę przyszłego roku. Zniszczony został zabytkowy budynek dawnego Zarządu Wojewódzkiego w Opolu. W wielu rejonach zniszczone są drogi dojazdowe do schronisk, np. całkowicie z Brzezin do Murowańca, mostki, kładki, tablice informacyjne i drogowskazy na szlakach, wreszcie same ścieżki. Może się okazać, że powyższa sytuacja wymusi inne rozłożenie wysiłku inwestycyjnego Towarzystwa, niż by to wynikało z dotychczasowych planów.

Problemy części Zjazdu poświęconej modyfikacji Statutu powinny być delegatom znane najlepiej - temu głównie służyły regionalne spotkania prezesów oddziałów. Pragnę jedynie podkreślić konieczność pozostawienia wystarczającego czasu na tę część obrad.

Przepraszam za błędy i usterki korektorskie jakie znalazły się w Sprawozdaniu Zarządu Głównego. Nie szukając niemożliwego zresztą usprawiedliwienia, chciałbym, aby jeden z błędów przyjąć za przejaw podświadomego życzenia dotyczącego przyszłości Towarzystwa. Z jednej tabeli i jej tytułu wynika, że nasz udział w Banku Wschodnio-Europejskim wynosi 650 mln zł. Aby tak rzeczywiście kiedyś było!

Na koniec pragnę podziękować wszystkim, z którymi miałem przyjemność współpracować, za ogrom wysiłków włożonych w sprawy naszego Towarzystwa. Dziękuję członkom Zarządu Głównego, a szczególnie jego prezydium, jego komisji, rad i zespołów, dziękuję pracownikom biur na Senatorskiej, w Krakowie i Łodzi, prezesom i pracownikom naszych spółek, kierownikom i dzierżawcom schronisk. Działaczom i pracownikom oddziałów dziękuję przede wszystkim za to, że ich jednostki przeżyły i przepraszam, że stało się to praktycznie bez możliwości pomocy Zarządu Głównego. Szczególnie dziękuję trzem oddziałom: w Łodzi i w Pabianicach za wszechstronną pomoc, jakiej doświadczyłem przez 4 lata prezesowania w Łodzi; w Lublinie - za wspaniałe warunki odbywania naszych obrad. Dziękuję tym wszystkim, którzy pisali do mnie listy, zawsze przepojone troską o dobro Towarzystwa.

Dziękuję prezesom pozostałych Władz Naczelnych PTTK, Annie Kirchner i Stanisławowi Dygasiewiczowi, dzięki którym nasza czteroletnia współpraca była nie tylko owocna ale i sympatyczna. Życzę wszystkim uczestnikom XIV Walnego Zjazdu aby to ostatnie określenie było po latach dominującym we wspomnieniach z pięknego Lublina.

Adam Chyżewski

Wystąpienie Prezesa Głównej Komisji Rewizyjnej PTTK na XIV Walnym Zjeździe PTTK

Koleżanki i Koledzy Delegaci, Szanowni Goście

Kadencja władz naczelných Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, przypadająca na lata 1993 -1997, ze względu na zachodzące przemiany społeczno - ekonomiczne w kraju oraz sytuację gospodarczą i organizacyjną w Towarzystwie była szczególnie trudną i skomplikowaną. Przekształcenia gospodarcze PTTK i dostosowanie jej do reguł gospodarki rynkowej realizowane od ubiegłej kadencji, spowodowały znaczne trudności w utrzymaniu bazy turystyczno-krajoznawczej oraz pozostałego majątku nieruchomościowego Towarzystwa.

Występowały również trudności w zachowaniu płynności finansowej Zarządu Głównego i podległych mu jednostek gospodarczych. Jednak wspólne działania władz naczelných Towarzystwa i usilna praca Zarządu Głównego, umożliwiły utrzymanie majątku wypracowanego na przestrzeni wielu lat i doprowadzenia trudnej sytuacji finansowej do bezpiecznego stanu. Podkreślić tu trzeba, że Zarząd Główny PTTK przejął zadłużenia wielu zreformowanych bądź zlikwidowanych jednostek gospodarczych PTTK i niektórych oddziałów, które do 1990 r. nie posiadały osobowości prawnej. Zadłużenia te w całości jeszcze nie zostały spłacone.

Pozytywnie natomiast w ub. kadencji przebiegała praca programowa Towarzystwa i to zarówno w turystyce kwalifikowanej, jak i w pozostałych dziedzinach. Towarzystwo posiadające tak liczną i oddaną sprawie kadrę prowadziło bardzo różnorodną pracę statutowo programową, która pozwalała osiągnąć cele statutowe Towarzystwa, mimo ograniczonych środków pieniężnych.

Nie udało się jednak utrzymać stanu organizacyjnego Towarzystwa na poziomie z początku kadencji. Szeregi członków PTTK zmalały bowiem o 25%. Spowodowało to, że dość znaczna liczba oddziałów, bo ponad połowa, zrzesza poniżej 150 członków, a tym samym nie spełnia wymogów statutu.

Niezwykle pozytywnym zjawiskiem było samoistne powołanie i działalność różnorodnych struktur ponadoddziałowych integrujących działalność programową, organizacyjną i także gospodarczą. Niestety Zarząd Główny nie w pełni docenił i nie zawsze wykorzystywał ich możliwości.

Koleżanki i Koledzy, Delegaci, Szanowni Goście.

Działania Głównej Komisji Rewizyjnej w XIII kadencji zmierzały do poprawy jakości i stylu pracy w realizacji zadań statutowych i poprawy stanu ekonomicznego Towarzystwa, zwłaszcza na szczeblu Zarządu Głównego i jego bezpośrednich ogniw gospodarczych i programowych.

Pracę rozpoczęliśmy od spotkania Prezesów Zarządu Głównego, Głównej Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego, na którym omówiono i ustalono kierunki pracy i zasady współpracy władz w realizacji zadań Towarzystwa. W ten sposób chcieliśmy unikać nieprzyjemnych sytuacji i złej atmosfery, która panowała w zakresie współdziałania władz XII kadencji. Trzeba podkreślić, że w bieżącej kadencji Główna Komisja Rewizyjna zauważyła zmianę stanowiska Zarządu Głównego do Głównej Komisji Rewizyjnej i jej działaczy. Zarysowało to pozytywny trend do stałej współpracy władz Towarzystwa.

W porządkowaniu i rozstrzyganiu spornych spraw na płaszczyźnie wzajemnego porozumienia i interesów Towarzystwa nastąpiło zrozumienie zadań, jakie do spełnienia mają poszczególne władze PTTK

Główna Komisja Rewizyjna XIII kadencji dokładała wiele starań w rozpoznawaniu wszelkich zagadnień Towarzystwa i starała się być poprzez swoich członków wszędzie tam, gdzie to było możliwe. Przeprowadziła szereg kontroli i wizytacji działalności ogniw i jednostek zwłaszcza Zarządu Głównego. Wizytowała szereg obiektów turystycznych, a także uczestniczyła czynnie w wielu pracach i imprezach zorganizowanych przez Towarzystwo. Utrzymała także kontakty z Komisjami Rewizyjnymi Oddziałów. Cały ten wysiłek Głównej Komisji Rewizyjnej zmierzał do przeanalizowania trudnych zagadnień wyeliminowania błędów i naprawienia skut-

ków złej organizacji i form pracy w Towarzystwie. Podjęto też szereg działań do poprawy stanu rzeczy. I tak na przykład:

a/ Doprowadzono do zmian aktów notarialnych powołujących spółki prawa handlowego z udziałem PTTK. W aktach tych, sporządzonych jeszcze w poprzedniej kadencji postanowiono, że nadzór nad działalnością spółek sprawują wyłącznie rady nadzorcze. Przyjęciem takich zapisów Zarząd Główny ograniczył sobie oraz Głównej Komisji Rewizyjnej możliwości nadzoru i kontroli nad mieniem Towarzystwa przekazywanym w zarząd spółek.

Główna Komisja Rewizyjna uznała, że takie postanowienia zawarte w aktach notarialnych we wszystkich spółkach powołanych przez Zarząd Główny, aczkolwiek zgodne z Kodeksem Handlowym, to jednak były sprzeczne z zapisami Statutu PTTK.

b/ Główna Komisja Rewizyjna podjęła interwencje w zakresie rozliczeń finansowych Zarządu Głównego z jednostkami podległymi.

Zarząd Główny zakładając spółki prawa handlowego wnosił aport jedynie w postaci majątku trwałego i wyposażenia bez dostatecznych środków obrotowych. Taki stan uniemożliwił prawidłową działalność spółek i stwarzał poważne trudności płatnicze spółek. Główna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że należne spółkom środki obrotowe Zarząd Główny regulował dopiero z zysków należnych Zarządowi Głównemu osiągniętych przez te spółki.

W jednym przypadku - Spółki „Bieszczadzkie Schroniska i Hotele PTTK” taki stan rozliczeń doprowadził do poważnych zadłużeń spółki i płacenia wysokich kar za nieterminowe ich regulowanie. Wysoki stan zobowiązań spółki, w tym podatkowych, mimo posiadania wielkiego majątku w środkach trwałych groziło ogłoszeniem upadłości spółki. Interwencja Głównej Komisji Rewizyjnej spowodowała zwrot pobranych przez Zarząd Główny od spółki wpłat w kwocie 180 tys. zł, co umożliwiło uregulowanie niektórych zadłużeń spółki i wybrnięcie jej z bardzo trudnej sytuacji finansowej.

c/ Na interwencję Głównej Komisji Rewizyjnej Zarząd Główny zmienił zapis umowy o świadczeniu usług, zawartej pomiędzy Zarząd Głównym a spółką „Tourmaco”.

W wyniku zmiany warunków umowy, dopiero od 1995 r. Zarząd Główny zaprzestał płacić ryczałtem za świadczone usługi niezależnie od ich wyników, a wprowadzono opłatę procentową za faktycznie wykonane usługi.

d/ Z inicjatywy Głównej Komisji Rewizyjnej Zarząd Główny zorganizował naradę szkoleniową dla przewodniczących Rad Nadzorczych spółek z przeważającym kapitałem PTTK i opracował wytyczne dla ich działalności.

Celowość zwołania takiej narady oraz opracowania jednolitych wytycznych wynikała z potrzeby ukierunkowania postępowania przedstawicieli PTTK w spółkach z jego udziałem i jednolitego sposobu reprezentowania interesów Towarzystwa.

e/ Zarząd Główny organizując w 1995 r. Zarząd Majątkiem PTTK, powołał na stanowisko dyrektora tej jednostki główną księgową biura ZG PTTK. Osoba ta sprawowała jednocześnie obie funkcje - wzajemnie od siebie zależne. Główna Komisja Rewizyjna uznała taki stan za sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami sprawowania kontroli wewnętrznej jednostek i doprowadziła w 1996 r. do rozdzielenia obu stanowisk, a tym samym stworzyła możliwości wprowadzenia prawidłowego nadzoru i kontroli Zarządu Głównego nad działalnością podległego mu Zarządu Majątkiem.

f/ Konieczność porządkowania spraw własnościowych była poruszana na ostatnich dwóch Zjazdach Krajowych PTTK, a także przez Główną Komisję Rewizyjną w kilku poprzednich kadencjach. Zarząd Główny dopiero w IV kwartale 1995 r. podjął energiczne działania w tej sprawie. Obecnie sprawy związane z uregulowaniem stanu prawnego nieruchomości Towarzystwa koordynuje powołany ZM i to z pozytywnym skutkiem.

Przedstawione przykładowo sprawy świadczą, że tylko dobra współpraca ZG i GKR oraz wzajemne zrozumienie problemów Towarzystwa i konsekwentna praca może doprowadzić do pozytywnych wyników.

Główna Komisja Rewizyjna włączyła się także w nurt przygotowania zmian Statutu PTTK. W tym ostatecznie między innymi przedstawiła swój projekt nowej treści pkt. C rozdz. IV odnoszącego się do Głównej Komisji Rewizyjnej.

Koleżanki i Koledzy Delegaci, Szanowni Goście.

Z okazji zakończenia XIII kadencji władz Towarzystwa w imieniu Głównej Komisji Rewizyjnej składam podziękowania efektywną współpracę Zarządowi Głównemu, jego komisjom i radom oraz Głównemu Sądowi Koleżeńskiemu a szczególnie prezesom tych władz: Kol. Adamowi Chyżewskiemu i Kol. Annie Kirchner oraz Skarbnikowi ZG Markowi Lengiewiczowi za jego duży wkład pracy w poprawę stanu finansowego Zarządu i za stały udział w posiedzeniach GKR.

Szczególnie gorąco składam podziękowania członkom Głównej Komisji Rewizyjnej XIII kadencji, którzy podjęli się i realizowali trudne zadania statutowe w zakresie kontroli społecznej. Serdeczne podziękowania składam wszystkim działaczom Komisji Rewizyjnych Oddziałów kół i klubów PTTK za ich wkład pracy w minionej kadencji dla dobra Towarzystwa.

Wszystkim Delegatkom i Delegatom XIV Walnego Zjazdu życzę owocnych obrad, a zwłaszcza wytyczenia dobrego programu działania Towarzystwu na XIV kadencję, uchwalenie zmian Statutu PTTK, a także właściwego wyboru nowych władz naczelných Towarzystwa.

W oparciu o całokształt działalności Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Główna Komisja Rewizyjna stosownie do art. 39 Statutu PTTK stawia wniosek o udzielenie absolutorium całemu ustępującemu Zarządowi Głównemu PTTK.

Stanisław Dygasiewicz

Wystąpienie Prezesa Głównego Sądu Koleżeńkiego PTTK

Szanowne Koleżanki i Koledzy Delegaci, Szanowni Goście!

W minionej kadencji Główny Sąd Koleżeński, podobnie jak i w poprzednich kadencjach zgodnie ze swoją kompetencją badał zgodność uchwał ZG PTTK ze Statutem, rozpoznawał sprawy majątkowe i honorowe.

Dokładne dane statystyczne zawarte są w sprawozdaniu GSK PTTK.

Z satysfakcją stwierdzam, że w całej minionej kadencji Główny Sąd Koleżeński tylko w jednym przypadku orzekł niezgodność uchwały Prezydium ZG PTTK ze Statutem, co świadczy o bardzo dobrej pracy.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że współpraca z władzami Towarzystwa: Zarząd Głównym i Główną Komisją Rewizyjną układała się bardzo dobrze.

Sąd rozpoznawał też sprawy majątkowe, w których działał jako sąd polubowny w rozumieniu Księgi trzeciej k.p.c. Oczywiście nie będę tu dokonywała analizy rozpoznawanych spraw lecz chcę zasygnalizować nowe, bardzo trudne zagadnienia z jakimi spotykał się Sąd przy rozpoznawaniu tych spraw. Chodzi tu o przypadki, gdy pozwany zostaje podmiot gospodarczy, co do którego w trakcie rozprawy okazuje się, że nie jest to jednostka PTTK a jedynie podmiot, który bezprawnie używa znaków i symboli Towarzystwa. Do delegatów z oddziałów PTTK ustępujący dziś Główny Sąd Koleżeński adresuje więc prośbę o nietolerowanie takich zjawisk.

Chciałam też podkreślić, że nie było przypadków odmowy nadania orzeczeniu GSK sądowej klauzuli wykonalności.

Minioną kadencję zdominowały jednakże sprawy honorowe. Za sukces poczytuje sobie Główny Sąd Koleżeński takie sprawy, w których zważnione strony zawarły przed Sądem ugodę. Bywało i tak, że perswazja, nieraz zwykła rozmowa zapobiegała złożeniu wniosku oskarżycielskiego.

W sprawach honorowych pojawiło się jednak też pewne nowe niepokojące zjawisko, na które chciałabym zwrócić uwagę, a mianowicie chodzi tu o uchylanie się niektórych

Oddziałowych Sądów Koleżeńskich od rozpoznawania spraw. Do GSK wpłynęły prośby aby Główny Sąd Koleżeński przejął do rozpoznania sprawę, dla której właściwy jest Sąd Koleżeński Oddziału. Nasiliły się też przypadki wyłączania się SKO od rozpoznawania danej sprawy. Jakkolwiek Sąd Koleżeński Oddziału może dla zapewnienia dobra PTTK względnie niezawisłości orzecznictwa wnioskować do Prezesa GSK o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Koleżeńskiemu innego Oddziału - ale tutaj okazuje się, że to przekazanie sprawy do rozpoznania innemu SKO rozpoczyna dla stron tzw. „drogę przez mękę”, konieczność ponaglań i pouczeń. Dlatego też życzliwej uwadze Szanownych Delegatów poddaję tę poprawkę do Statutu, która umożliwi Głównemu Sądowi Koleżeńskiemu przejąć do rozpoznania sprawę, dla której właściwy jest Sąd Koleżeński Oddziału, a w której uchyla się od rozpoznawania sprawy, bądź wnioskuje o przejęcie tej sprawy do rozpoznania przez GSK. Wówczas Główny Sąd Koleżeński i taką sprawę w pierwszej instancji rozpoznawałby w składzie 3-osobowym a w drugiej instancji w składzie 5-cio osobowym.

Po zmianie Statutu konieczna będzie też zmiana Regulaminu SKO i GSK. Wiem, że liczne odesłania z jednego Regulaminu do drugiego stanowią poważną trudność w praktycznym stosowaniu tych przepisów dlatego przed nowo wybranym Sądem stanie konieczność opracowania odrębnych regulaminów. Zapewne niezbędne też będzie odpowiednie zmodyfikowanie niektórych przepisów i dostosowanie ich do zmienionego Statutu. Tak więc Sąd nowej kadencji będzie miał wiele pracy, przy której niezbędna jest profesjonalna znajomość prawa zwłaszcza, że Regulamin nasz odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Dlatego też kończąc, za wzorem mojego znakomitego poprzednika Kolegi Jerzego Załęskiego, zwracam się z uprzejmą prośbą do Koleżanek i Kolegów abyście namówili do kandydowania do władz Głównego Sądu Koleżeńkiego osoby posiadające wykształcenie prawnicze.

Dziękując Państwu za uwagę, serdecznie dziękuję za dobrą współpracę Koleżance i Kolegom - członkom Głównego Sądu Koleżeńkiego, Zarządowi Głównemu PTTK i Głównej Komisji Rewizyjnej a zwłaszcza Prezesowi Adamowi Chyżewskiemu i Prezesowi Stanisławowi Dygasiwiczowi.

Anna Kirchner

● ● ●

DEKLARACJA PROGRAMOWA POLSKIEGO TOWARZYSTWA TURYSTYCZNO- KRAJOZNAWCZEGO

1. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze jako spadkobierca Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego oraz Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego strzeże i twórczo rozwija ideały poprzedników oraz pomnaża ich dorobek materialny.
2. Celem działania Towarzystwa jest popularyzacja i upowszechnianie zasad uprawiania turystyki, szczególnie kwalifikowanej oraz rozbudzanie zainteresowań krajoznawczych w społeczeństwie polskim. Poprzez turystykę możliwe jest wszechstronne poznanie kraju, kształtowanie społecznych postaw wobec dziedzictwa i wyzwań współczesnego czasu.
3. Towarzystwo zrzesza osoby uprawiające różnorodne formy turystyki i krajoznawstwa. Otwarte jest dla wszystkich zainteresowanych jego celami - niezależnie od wieku, przekonań, światopoglądu.
4. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze wyraża wolę partnerskiej współpracy ze wszystkimi organizacjami turystycznymi działającymi w naszym kraju, jak również poza jego granicami.
5. Towarzystwo jest organizacją otwartą - w jego imprezach mogą uczestniczyć wszyscy zainteresowani. Mogą oni również korzystać ze schronisk, stanic wodnych i innych obiektów a także dorobku intelektualnego zgromadzonego w wyspecjalizowanych placówkach takich jak: Centralny Ośrodek Turystyki Górskiej z Centralną Biblioteką Górską w Krakowie, Centralna Biblioteka im. Kazimierza Kulwiecia w Warszawie, Centrum Fotografii Krajoznawczej w Łodzi, regionalne pracownie krajoznawcze oraz muzea PTTK.
6. Szczególne znaczenie dla Towarzystwa ma działalność wśród młodzieży połączona z popularyzowaniem krajoznawstwa i turystyki..
7. Przedmiotem troski Towarzystwa jest racjonalne korzystanie z zasobów przyrody i dziedzictwa kulturowego oraz krzewienie idei poszanowania tych wartości dla przyszłych pokoleń.
8. Towarzystwo uznaje regionalizm za ważny element tożsamości narodowej mieszkańców Polski.
9. Przedsięwzięcia gospodarcze Towarzystwa służą realizacji jego celów programowych.

Lublin, 7 września 1997 r.

**XIV Walny Zjazd
Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego**

Uchwała XIV Walnego Zjazdu Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego

1. XIV Walny Zjazd PTTK uznaje za najistotniejsze w latach 1997-2001 skoncentrowanie działań Towarzystwa wokół integracyjnych i wychowawczych funkcji turystyki i krajoznawstwa. Szczególnie ważne jest poszukiwanie możliwości porozumienia i współpracy pomiędzy oddziałami poprzez tworzenie struktur programowych i regionalnych oraz aktywizowanie środowisk do współpracy z samorządami terytorialnymi, tworząc atrakcyjny program na rzecz wspólnot lokalnych.
2. Zjazd opowiada się za podjęciem przez Zarząd Główny PTTK takich działań, które pozwolą twórczo uczestniczyć w procesie pełnego rozwijania osobowości młodego człowieka i powinny znaleźć swoje miejsce w procesie edukacji młodego pokolenia. Proponowane przez Towarzystwo formy i metody działania sprzyjają pobudzaniu aktywności uczniów i nauczycieli, wyrabiają samodzielność myślenia i działania, zapewniają równowagę między wysiłkiem umysłowym i fizycznym
3. Szczególną troską władz Towarzystwa powinno stać się uwzględnianie podstawowych potrzeb i możliwości osób niepełnosprawnych w zakresie czynnego uprawiania turystyki.
4. XIV Walny Zjazd PTTK zobowiązuje Zarząd Główny do podjęcia działań mających na celu zorganizowanie w roku 2000, w roku Jubileuszu 50-lecia działalności Towarzystwa, V Kongresu Krajoznawstwa Polskiego, który powinien stać się okazją do określenia kierunków działania w pierwszej dekadzie XXI wieku. Jednocześnie Zjazd apeluje do wszystkich członków Towarzystwa o aktywne uczestniczenie we wszelkich dziedzinach jego działalności, zapewniając twórczą kontynuację najlepszych tradycji Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego.
5. Zjazd zobowiązuje Zarząd Główny do zorganizowania w roku 1998 obchodów 125-lecia powstania Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego.
6. W XIV kadencji Zarząd Główny PTTK powinien rozwinąć działalność mającą na celu polepszenie sytuacji oddziałów przez:
 - 6.1. ustalenie odprowadzanej przez oddziały na rzecz ZG PTTK części składki członkowskiej (tzw. składki podstawowej) w wysokości 6 zł rocznie (*składka normalna*) oraz 3 zł (*składka ulgowa*),
 - 6.2. zwiększenie atrakcyjności karty rabatowej, między innymi poprzez pozyskanie nowych partnerów udzielających zniżek,
 - 6.3. popieranie inicjatyw programowych oddziałów poprzez organizowanie konkursów promujących najciekawsze propozycje,
 - 6.4. utworzenie funduszu gwarancyjnego, którego celem będzie umożliwienie oddziałom Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego zaciąganie kredytów bankowych na rozwój działalności gospodarczej. Należy podkreślić, że środki na utworzenie funduszu można uzyskać jedynie poprzez sprzedaż majątku trwałego,
 - 6.5. zwrócenie uwagi, że istotnym majątkiem Towarzystwa, umożliwiającym prowadzenie działalności programowej są lokale organizacyjne: siedziby oddziałów, kół i klubów,
 - 6.6. prowadzenie w biurze ZG PTTK doradztwa finansowego i ekonomicznego dla oddziałów oraz organizowanie odpłatnych specjalistycznych kursów i szkoleń w tym zakresie,
 - 6.7. podejmowanie działań na rzecz rozwijania współpracy między oddziałami prowadzącymi działalność gospodarczą między innymi poprzez organizowanie targów biur obsługi ruchu turystycznego.
7. W pracy z młodzieżą PTTK powinno poszukiwać nowych, atrakcyjnych form turystyki, inspirować powstawanie szkolnych i międzyszkolnych klubów turystycznych i pomagać w ich działalności. Uznając obecność turystyki i krajoznawstwa w szkole za ważny element patriotycznego wychowania młodzieży, PTTK powinno ściślej współpracować z władzami oświatowymi i samorządami w celu wprowadzenia turystyki i krajoznawstwa na stałe do programów nauczania. Towarzystwo powinno pamiętać o docenianiu i nagradzaniu aktywnych nauczycieli i wychowawców, wspierać programy autorskie i niekonwencjonalne me-

tody edukacji. Konieczne jest pozyskiwanie dla Towarzystwa najaktywniejszych działaczy młodzieżowych i umożliwianie im wpływu na jego działalność.

8. Niezwykle ważnym elementem działalności Towarzystwa jest szkolenie i zrzeszanie kadry turystycznej. Zjazd uważa za zasadne zintensyfikowanie kształcenia kadr w całym Towarzystwie, upatrując w tym możliwości podniesienia jakości pracy PTTK oraz poszerzenia kręgu jego oddziaływania.
9. Istotnym elementem funkcjonowania PTTK jako organizacji pozarządowej jest aktywność w życiu publicznym. Towarzystwo, korzystając ze środków masowego przekazu, powinno informować opinię publiczną o swojej działalności i dobitnie prezentować własne stanowisko wobec problemów dotyczących turystyki i krajoznawstwa. Należy podkreślać korzyści płynące z członkostwa w PTTK zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz Towarzystwa. Należy również rozwijać promocję i reklamę działalności PTTK wraz z ofertą turystyki aktywnej na krajowych i międzynarodowych targach turystycznych.
10. Niepokój Zjazdu budzą pojawiające się utrudnienia i zagrożenia dla ruchu turystycznego. Zarząd Główny PTTK powinien podjąć starania zapewniające turystom uprawianie turystyki na możliwie szerokich obszarach.

Działania powinny być nacechowane jednoczesną troską o to, aby realizowane były w praktyce cele statutowe różnych form ochrony przyrody z uwzględnieniem ich roli w edukacji i turystyce. Zachowanie przyrody dla turystyki jest tym ważniejsze, że postępująca urbanizacja powiększa obszary zdewastowane, co w efekcie powoduje stałe zmniejszanie się atrakcyjnych turystycznie terenów.

Kolejnym zagrożeniem są przekształcenia własnościowe, w wyniku których znacznym zmianom i ograniczeniom ulega sieć znakowanych szlaków turystycznych i dostęp do obiektów zabytkowych.

Wydawane ostatnio akty prawne normujące zasady uprawiania turystyki nie odpowiadają potrzebom turystów kwalifikowanych. Pozbawiają także Towarzystwo wieloletniego dorobku i są utrudnieniami w realizacji wypracowanego modelu turystyki. Powoduje to m. in. wzrost zagrożenia bezpieczeństwa turystów, szczególnie w górach. Planowane koncesjonowanie usług turystycznych i inne podobne uregulowania prawne uniemożliwiają jednostkom Towarzystwa spełnianie statutowej roli, w tym organizowania ogólnodostępnych imprez programowych.

11. Polityka finansowa oraz przedsięwzięcia gospodarcze Towarzystwa służą realizacji celów programowych. Obiekty turystyczne PTTK położone w najpiękniejszych zakątkach naszego kraju, o znakomitych walorach krajoznawczych, klimatycznych i widokowych są wartością kulturową i stanowią szansę ich dalszego rozwoju w zjednoczonej Europie. Obiekty turystyczne są najcenniejszym majątkiem naszej organizacji i dlatego należy kontynuować proces regulacji spraw własnościowych Towarzystwa.
12. Należy poszukiwać możliwości finansowych wewnątrz całego Towarzystwa jak i poza nim oraz tworzyć warunki dla zainteresowania polskiego i zagranicznego kapitału w celu podejmowania wspólnych przedsięwzięć gospodarczych dla modernizacji i rozwoju bazy turystycznej. Niezbędnym warunkiem realizacji zadań gospodarczych i finansowych jest dalsze doskonalenie struktur organizacyjnych jednostek zarządzających gospodarką PTTK.

Lublin, 7 września 1997 r.

XIV Walny Zjazd PTTK

Władze Naczelne Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego
wybrane na XIV Walnym Zjeździe PTTK w Lublinie 7.09.1997 r.

Zarząd Główny PTTK /30 osób/

1. **Janusz Zdebski** - Kraków
prezes
2. **Gustaw Konopacki** - Warszawa
wiceprezes
3. **Edward Kudelski** - Katowice
wiceprezes
4. **Marek Staffa** - Wrocław
wiceprezes
5. **Zbigniew Kresek** - Kraków
członek prezydium
6. **Franciszek Midura** - Warszawa
członek prezydium
7. **Andrzej Wasilewski** - Lublin
członek prezydium
8. **Bronisław Adamski** - Opole
członek plenum
9. **Wojciech Biedrzycki** - Kraków
członek plenum
10. **Konrad Bielecki** - Radom
członek plenum
11. **Krystyn Chudoba** - Wrocław
członek plenum
12. **Piotr Dąbrowski** - Kraków
członek plenum
13. **Stanisław Harajda** - Olsztyn
członek plenum
14. **Stanisław Janowicz** - Warszawa
członek plenum
15. **Wiesław Karger** - Gdańsk
członek plenum
16. **Andrzej Konarski** - Wrocław
członek plenum
17. **Jadwiga Korzeniewska** - Sopot
członek plenum
18. **Jerzy Kowalski** - Kraków
członek plenum
19. **Pała Kuleczka** - Zielona Góra
członek plenum
20. **Zygmunt Kwiatkowski** - Golub Dobrzyń
członek plenum
21. **Zbigniew Malinowski** - Katowice
członek plenum
22. **Ryszard Mamenas** - Łódź
członek plenum
23. **Tadeusz Martusewicz** - Warszawa
członek plenum
24. **Krzysztof R. Mazurski** - Wrocław

- członek plenum
- 25. **Henryk Miłoszewski** - Toruń
- członek plenum
- 26. **Jan Palider** - Zakopane
- członek plenum
- 27. **Mirosław Ratajski** - Piotrków Tryb.
- członek plenum
- 28. **Stanisław Sikora** - Gdańsk
- członek plenum
- 29. **Edmund Sroka** - Ruda Śląska
- członek plenum
- 30. **Tadeusz Stefański** - Warszawa
- członek plenum

Główna Komisja Rewizyjna PTTK /15 osób/

- 1. **Stanisław Dygasiewicz** - Bydgoszcz
- prezes
- 2. **Jerzy Kapłon** - Kraków
- wiceprezes
- ds. ekonomiczno-finansowych
- 3. **Tadeusz Sobieszek** - Lublin
- wiceprezes
- ds. organizacyjno-programowych
- 4. **Maria Balcerzak** - Warszawa
- sekretarz
- 5. **Jan Bogucki** - Sopot
- członek prezydium
- 6. **Marian Chudy** - Poznań
- członek prezydium
- 7. **Beata Dzikusko** - Tarnów
- członek prezydium
- 8. **Ryszard Koziara** - Białystok
- członek prezydium
- 9. **Roman Bargiel** - Katowice
- członek plenum
- 10. **Jan Gorczyca** - Bielsko Biała
- członek plenum
- 11. **Edward Jabłoński** - Łódź
- członek plenum
- 12. **Edward Kozanowski** - Bydgoszcz
- członek plenum
- 13. **Bogdan Komorowski** - Pionki
- członek plenum
- 14. **Andrzej Michalik** - Chorzów
- członek plenum
- 15. **Jerzy Raczek** - Warszawa
- członek plenum

Główny Sąd Koleżeński PTTK / 22 osoby/

- 1. **Anna Kirchner** - Siedlce
- prezes
- przewodnicząca Zespołu Siedleckiego
- 2. **Andrzej Mikuś** - Kłodzko
- wiceprezes
- przewodniczący Zespołu Wałbrzyskiego

3. Aleksandra Nowaczyk
sekretarz
przewodnicząca Zespołu Poznańskiego	- Poznań
4. Tadeusz Markowski
przewodniczący Zespołu Gdańskiego	- Łębork
5. Janusz Satora
przewodniczący Zespołu Krakowskiego	- Kraków
6. Janusz Biegajło
członek Zespołu Gdańskiego	- Szczecin
7. Zbigniew Bochenek
członek Zespołu Krakowskiego	- Bielsko Biała
8. Jan Dworczyk
członek Zespołu Siedleckiego	- Warszawa
9. Janina Dwornicka
członek Zespołu Siedleckiego	- Krasnystaw
10. Jan Jagielski
członek Zespołu Wałbrzyskiego	- Jelenia Góra
11. Romuald Jałowiecki
członek Zespołu Poznańskiego	- Kielce
12. Eugeniusz Kuśmierz
członek Zespołu Siedleckiego	- Warszawa
13. Grzegorz Maślanko
członek Zespołu Poznańskiego	- Poznań
14. Mieczysław Michalski
członek Zespołu Gdańskiego	- Gdańsk
15. Adolf Mikulec
członek Zespołu Wałbrzyskiego	- Nysa
16. Mieczysław Papierski
członek Zespołu Wałbrzyskiego	- Prudnik
17. Stanisław Pawlicki
członek Zespołu Krakowskiego	- Kraków
18. Andrzej Piątkowski
członek Zespołu Wałbrzyskiego	- Katowice
19. Andrzej Piwoński
członek Zespołu Siedleckiego	- Warszawa
20. Stanisław Radomski
członek Zespołu Poznańskiego	- Gliwice
21. Stanisław Składowski
członek Zespołu Gdańskiego	- Białystok
22. Stefan Śliwa
członek Zespołu Krakowskiego	- Trzebina

WYSTĄPIENIE PREZESA POLSKIEGO TOWARZYSTWA TURYSTYCZNEGO-KRAJOZNAWCZEGO XIV KADENCJI KOLEGI JANUSZA ZDEBSKIEGO

Koleżanki i Koledzy!

Zakończył się XIV Walny Zjazd Polskiego Towarzystwa Turystyczno - Krajoznawczego. Zostały mi powierzone obowiązki prezesa Towarzystwa. Fakt ten jest dla mnie ogromnym zaszczytem, odczuwam jednak również treść debiutanta, który staje w obliczu trudnego i odpowiedzialnego zadania. Jesteśmy u progu XXI wieku i trzeciego tysiąclecia. Obecna kadencja zakończy się już w nowym wieku. Otaczający świat przeobraża się w nieprawdopodobnym tempie. Czy potrafimy zatem dostosować się do tej nowej rzeczywistości? Czy zdołamy zainteresować społeczeństwo naszym programem, przyciągnąć do Towarzystwa młodzież?

Osobiście jestem przekonany, że Towarzystwo ma w sobie siłę, która pozwoli na dalszy rozwój i funkcjonowanie. Ta siła tkwi w więzi emocjonalnej, która łączy członków Towarzystwa, we wspólnym systemie wartości. Łączy nas pasja poznania świata i wspólne przeżycia.

Musimy pielęgnować i dbać o zachowanie tej jedności Towarzystwa. Mój optymizm wynika również z faktu iż udało się już uzyskać stabilizację finansową, powstrzymaliśmy też odpływ członków z szeregów Towarzystwa.

U progu nowej kadencji pragnę serdecznie podziękować Koledze Adamowi Chyżewskiemu dotychczasowemu Prezesowi Towarzystwa, za ogromną pracę jaką wykonał na tym stanowisku.

Liczę Adamie na Twoją pomoc i poradę.

Koleżankom i Kolegom życzę inwencji w działaniu, nowych pomysłów i inicjatyw a także tego, aby atmosfera łączącej nas więzi, tak widoczna na Zjeździe w Lublinie towarzyszyła nam dalej w działalności organizacyjnej.

Redakcja: Centralna Biblioteka PTTK
im. Kazimierza Kulwiecia
ul. Podwale 23
00-261 Warszawa
tel. 831-80-65